

Tirmanya Seçimleri Ve Sonrası

– AhmetZeytinci · 14 Aralık 2015

Tirmanya'da siyasi hayat son hızıyla devam ediyordu. Baştaki hükümet iki dönemdir iktidardaydı. Halka bir sürü vaatte bulunmuşlar, bunların bir kısmını yerine getirmişler, bir kısmını ise tamamlayamamışlardı. Tirmanya'da her üç kişiden bir buçuğu, her dört kişiden ikisi, ya da her beş kişiden iki buçuğu daha önceki seçimlerde Tirmanya'nın iktidar partisine oy vermişti. Tirmanya'nın aslan muhalefetine ise onlarca parti hem kendileri iktidara gelmek, hem de baştaki hükümeti yıkmak için kıyasıya bir mücadeleye girişmişlerdi. Tirmanya İktidar Partisi TİP Genel Başkanı Slomberg Cimberlon, zaman zaman muhalefet partilerini alaya alan ve aşağılayan demeçler veriyordu. Şöyle diyordu bir demecinde "Biz bunlara iktidarı versek iki tane kanguruyu bile güdemezler." Tabi bu demeçlere muhalefetin sözcüleri anında cevap veriyordu. Hiç onlar iktidar partisinden aşağı kalırlar mıydı? Ana Muhalefet partisinin bir sözcüsü şöyle diyordu "Kanguru verdiniz de gütmeyiz mi dedik onları çayırlara itmeyiz mi dedik? Aslında çaldığımız düdüğ." Tirmanya İktidar Partisi adından da anlaşılacağı gibi tip bir partiydi. Muhalefet ile didişemedikleri gün partinin ileri gelenlerinin gözlerine uyku bile girmiyordu doğru düzgün. Yine TİP'in bir ileri geleni "Tirmanya'da iktidar sorunu yoktur, muhalefet sorunu vardır, muhalefetin kendisine çeki düzen vermesi demokrasimiz açısından elzemdir." diye demeçler ile basının karşısında pişmiş kelle gibi sırtıyordu. Buna tabi ki cevap yine gelecektir hemen muhalefetin anasından. "Muhalefetin olmadığı yerde demokrasiden söz edilemez biz ana muhalefet olarak aslanlar gibi görevimizin başındayız, artık onlar düşünsün."

Gelelim Tirmanya Seçimlerine. Tirmanya'da dünyada ki krizlerden azami derecede etkilenen bir ülkeydi. Bu ülkenin alın teri ile çalışan milyonlarca işçisi ve memuru vardı. Tabi ki onların ücretlerinde her dönemde olduğu gibi, belli oranlarda artış yapmak gerekiyordu. Hükümet kanadı seçim vaadi olarak asgari ücretin 1328.32 yani yazı ile yazacak olursak bin üç yüz yirmi sekiz lira otuz iki kuruş olmasını vaat ediyordu Tirmanya seçmenlerine. Muhalefetteki partilerden bir tanesi eğer iktidara gelirlirse asgari ücreti 1734.78 kuruş yani yazı ile yazacak olursak bin yedi yüz otuz dört lira yetmiş sekiz kuruşa çıkartacağını göğsünü gere gere seçim beyannamesine eklemişti. Bir diğer muhalefet partisi ise asgari ücreti bu rakamlara çıkartmanın yetmeyeceği ve en az 1879.99 kuruş yani yazı ile yazacak olursak bin sekiz yüz yetmiş dokuz lira doksan dokuz kuruş olmasını iktidar olurlarsa bunu hiç düşünmeden yerine getireceklerini söylüyorlardı...

Yine muhalefette olan bir Tirmanya Partisi ki kısa adı TİKU yani Tirmanya'nın Kurtuluşu Partisi çok küçük miktarlarda oy alan bir partiydi. Asgari ücretin bu rakamlarda olmasını çok komik buluyor ve üstüne basa basa bu ücretin 6800.54 kuruş yani yazı ile yazarsak, altı bin sekiz yüz lira elli dört kuruş olmasını, iktidara gelirlirse de bunu anında bütün çalışanlara yansıtacaklarını, hatta noterden senet bile imzaladıklarını, halka beyan ediyorlardı. Bu çok şaşırtıcı ve uçuk bir rakam olmasına rağmen partinin başkanı bunu gerçekleştirecek güçleri ve kadrolarının olduğunu ısrar ile yine üstüne basa basa beyan

ediyordu. Partinin başkanı "Biz bu işe baş koyduk ki eğer iktidara gelirsek bunu hemen gerçekleştireceğiz, daha başka neler neler yapacağız ki Tirmanya halkının akli duracak TİKU'nun yani Timanya'nın Kurtuluşu Partisinin yaptıklarına." tabi bunu duyan halk ve aydın kişiler de daha daha neler yapacaklarını soruyorlar parti başkanına. Cevapları hazırdir Sayın Başkanın."Her vatandaşa iki bin beş yüz lira vatandaşlık maaşı vereceğiz. Şu anda ki iki yüz üniversite sayısını on katına çıkartacağız. Her ilkokul çocuğuna bedava süt ve çikolata dağıtacağız. Vergileri yarı yarıya düşüreceğiz. Parası olmayana bedava konut, Evlenmek isteyeneye düğün ve ev kurma yardımı. Çeyrek altın, yarım altın, tam altın, beşi bir yerde, ayrıca düğünlerine kadrolu dansözler, daha ne olsun." daha sonra başkan "Bunlar yapacaklarımızın ufak bir bölümü ki öbürlerini duysanız aklınız çıkar hem vallahi hem de billahi." demektedir...

Tirmanya seçimlerinde genelde, iktidar partisi ve muhalefette ki bir kaç parti dışında ülke barajı olan yüzde beşi çok parti geçememekte ve meclis azami dört ya da beş partiden oluşmaktadır. Dananın kuyruğu kopacak, dana bir tarafta kuyruk diğer tarafta kalacaktır. Seçimler gelir çatar. Sabah erkenden kalkan başkanlar oy vermeye basın ile beraber giderler ki televizyonlarda görünmek de onların egolarını fazlasıyla tatmin etmektedir. Sabah sekizde ülke genelinde başlayan seçimler, akşam saat 17.00 gibi sona erer. Ve tabi herkes heyecan ile televizyonlarının başında seçimlerin sonuçlarını beklemektedir. İktidar Partisi kendisinden emin gözükmektedir. Daha önce ki iki seçimi kıl payı da olsa kazanmışlar, bunu da kazanacak güçte olduklarını ve yapılan anketlerin kendilerini önde gösterdiğini her fırsatta dile getirmektedirler...

Nihayet Tirmanya Radyo Televizyon Kurumu seçim sonuçlarını dakika dakika, saniye saniye vermeye başlamıştır. İlk sonuçlar gayet şaşırtıcı ve heyecan vericidir. Büyük şehirlerden gelen verilere bakılırsa iktidar partisi bayağı bir gerileme içinde görülmekte, daha önce kazandığı seçim bölgelerinde büyük oy kaybı yaşamaktadır. O küsurat partisi olarak kabul edilen TİKU yani Tirmanya'nın Kurtuluşu Partisi büyük bir oy patlaması yapmış iktidara emin adımlarla koşmaktadır. Parti genel merkezinde televizyon seyredip de seçim sonuçların takip eden partilileri büyük bir sevinç dalgası sarmıştır. İlk gelen sonuçlara göre TİKU neredeyse anayasayı bile değiştirecek çoğunluğa ulaşacak oy potansiyeline çok yakındır. Herkes genel başkana telefon ile ulaşmak istemekte, ama bir türlü telefonu ya açılmamakta ya da meşgul sesi gelmektedir. Partililerin kafasında soru işaretleri dolaşır. Acaba başkanın başına bir şey mi geldi ya da kaçırıldı mı veya seçimlerden daha haberi mi yok gibi sorular birbirlerine sorulup sorulup durmaktadır. Böyle bir olay, bir küsurat partisinin büyük çoğunluk ile iktidara gelmesi, dünya siyasi tarihinde görülmemiş eşine ender rastlanacak bir olaydır.

Sayın Başkan iki üç gün ortalarda görünmez. Zafer sarhoşluğu içinde olan partililer seçimleri kazanmanın rehavetiyle sokaklarda çılgınca eğlenirler. Müzik eşliğinde dans ederler. En nihayetinde başkanları tekrar akıllarına gelir. Genel Merkeze giderler bir öğle vakti. Başkan odasında masasının başında, başı iki elinin arasında arpacı kumrusu gibi düşünmektedir. Parti ileri gelenleri sevinç ile selamlarlar başkanı, övgü dolu sözler ederler. Yere göğe koyamazlar, onun siyasi ve ekonomik

dehasından bahsederler. O yine hiç kıpırdamamak da ve duvarda sabit bir noktaya bakmaktadır. Şoke olurlar parti ileri gelenleri. Kafasını kaldırır ve karşısındakilere boş gözler ile bakar. Sonra hafifçe gözlerinden yaş süzülür. Partililer bunun mutluluk gözyaşları olduğunu zannetmektedir. O yine karşısında ki arkadaşlarına dönerek boğuk bir ses ile şunları söyler ve nokta koyar her şeye."İyi, ne güzel arkadaşlar iktidara geldik, geldik de biz bu vaat ettiklerimizi nasıl vereceğiz ki?" sonrasında hüngür hüngür ağlamaktadır. Parti ileri gelenlerinden bir bilge kişi nokta koyulan yerden başka bir parantez açar ve şunu söyler aynen."Amaan başkanım bu Tirmanya halkı unutkan, unutkan, her şeyi unuttur onlar, hem şimdiye kadar hangi parti yerine getirmiş ki seçimlerden önce vaat ettiği şeylerin hepsini, biz getirelim, takmayın bu kadar kafanıza takmayın."